தமிழவேள்
உமாமகேசுவரப்
பெருந்தகையார்

நாவலர்
ந.மு.வேங்கடசாமிப்
பெருந்தகையார்

நூற்றாண்டு விழா

வாழ்க்கைக் குறிப்பு

தமிழ்வளர்ச்சித் துறை

முன்னுரை

தமிழ்மொழியின் மேம்பாட்டுக்கும் சிறப்புக்கும் அருந்தொண்டாற்றிய பெருமக்களைப் பாராட்டிச் சிறப்பிக்கின்ற முறையிலும், அவர்களுடைய சீரிய பணிகளை நினைவு கூர்ந்து நன்றி பாராட்டும் வகையிலும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் தோன்றித் தமிழ்ப் பணி ஆற்றி ஓங்கு புகழ் கொண்டு விளங்கிய தமிழவேள் உமாமகேசுவரப் பெருந்தகையார், நாவலர் ந. மு. வேங்கடசாமிப் பெருந்தகையார் ஆகியோரின் நூற்றாண்டு விழாக்களை அரசு விழாவாகக் கொண்டாட முடிவு செய்து தமிழ்நாடு அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. அவ்விழாவானது அப்பெருமக்கள் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த தஞ்சைக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெறுவது மிகவும் பொருத்தமானதாகும். தமிழ்மொழி வரலாற்றோடு இணைந்து விளங்கும் இப்பெருமக்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை; இன்றைய தலைமுறையினர் அறிய வேண்டுவது இன்றியமையாததாகும்; அதன் வழி கடந்த கால வரலாற்றினை அறிந்து கொள்ளவும், தமிழ் மொழியின் மேம்பாட்டுக்கென எதிர் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஆக்கப் பணிகளுக்குத் திட்டமிடவும் இயலும். அந்நோக்கத்துடன் வெளியிடப் பெறும் இச்சிறு நூல் கருதிய பயனை விளைவிக்கும் என உறுதியாக நம்புகின்றேன்.

இங்ஙனம்,

தமிழ் வளர்ச்சி இயக்குநர்

தமிழ் வளர்ச்சி
இயக்ககம், குறளகம்,
சென்னை-600 108.

செந்தமிழ்ப் புலவர் தமிழவேள் உமாமகேசுவரனார் வாழ்க்கை வரலாறு

(1883—1941)

பிறந்த ஊர் :

கரந்தை என்று இன்று எல்லோராலும் அழைக்கப்படும் (தஞ்சையைச் சார்ந்த) கருந்திட்டைக்குடி, செந்தமிழ்ப் புரவலர் தமிழவேள் உமாமகேசுவரனார் பிறந்த ஊராகும்.

பெற்றோர் :

தந்தையார் பெயர் திரு. வேம்பப்பிள்ளை; தாயார் பெயர் திருவாட்டி காமாட்சியம்மையார்.

பிறந்த நாள் :

சுபானு ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் 26ஆம் நாள் (7-5-1883).

கல்வி :

தந்தையார் வேம்பப்பிள்ளை வல்லத்தில் வேலை பார்த்தபொழுது உமாமகேசுவரனார் அங்கிருந்த தொடக்கப் பள்ளியில் கல்வி பயின்றார். பின் தந்தையார் கும்பகோணத்துக்கு மாற்றம் பெற்றதும் அங்குத் தம் தொடக்கக் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். அரசால் நடத்தப்படும் எட்டாம் வகுப்புத் தேர்வில் (ஈ. எஸ். எல். சி. தேர்வில்) நிறைந்த மதிப்பெண்களோடு தேர்ச்சி பெற்றார். பின் தஞ்சையில் உள்ள தூயபேதுரு கல்லூரியில் நான்காம் படிவத்தில் சேர்ந்தார். புத்தகப் புழு என்று பிறர் சொல்லுமாறு இடைவிடாது முயன்று படித்து அக்கல்லூரியில் பி.ஏ. பட்டம் பெற்றார். பட்டம் பெற்ற பின் தஞ்சை மாவட்ட

ஆசிரியர் அலுவலகத்தில் சிலகாலம் எழுத்தராக வேலை பார்த்தார். நெஞ்சில் உரமும், நேர்மைத் திறமும் மிக்க உமாமகேசுவரனாருக்கும், மாவட்டத் துணை ஆட்சியாளருக்கும் சிறு உட் பூசல் ஏற்பட்டது. தம் உள்ளப் பாங்கிற்கு ஏலாத அவ்வேலையை விட்டு நீங்கினார். தஞ்சையில் மிகச் சிறந்த வழக்குரைஞராக விளங்கிய திருவாளர் கே. சீனிவாசப்பிள்ளை (தமிழ் வரலாறு எழுதியவர்) என்பவரைப் போலவே தாமும் வழக்குரைஞராக வேண்டும் என விரும்பினார். எனவே, சட்டத் தேர்வு பயின்று தேர்ச்சி பெற்றுப் பி. எல். பட்டம் பெற்றார். பட்டம் பெற்றதும் வழக்குரைஞர் சீனிவாசப்பிள்ளையவர்களிடமே பணிபழகும் இளம் வழக்குரைஞராகச் சேர்ந்தார். பின்னர் தாமே தனித்துத் தொழில் புரியத் தொடங்கினார். தமக்கு முறையானது என்று தெரிந்த வழக்குகளை மட்டுமே ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தினார். வழக்குகளைக் கூர்ந்து நோக்கி, நுட்பங்களைக் கண்டுணர்ந்து திறம்பட நடத்தி முடிக்கும் பேராற்றலால் வழக்குரைஞர் தொழிலில் இவருக்குப் பேரும் புகழும் கிடைத்தன.

குடும்ப வாழ்க்கை :

திருச்சியில் வாழ்ந்த அரங்கசாமிப் பிள்ளை என்பவரின் மகளாகிய உலகநாயகிக்கும், உமாமகேசுவரனாருக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. பஞ்சாபகேசன், மாணிக்க வாசகன், சிங்காரவேலு என்னும் மூன்று ஆண் மக்கள் பிறந்தனர். சிங்காரவேலு பிறந்த நான்காவது திங்களில் உலகநாயகியார் இவ்வுலகிலிருந்து மறைந்தார். இளமையிலேயே மனைவியை இழந்த உமாமகேசுவரனாரை மறுமணம் செய்துகொள்ளுமாறு உறவினர் வற்புறுத்தினர். "நான் மறுமுறை இன்னொரு வீட்டிற்கு மருமகனாகச் செல்ல என் மனம் நாணமடைகிறது. ஒருத்திக்கு ஒருவனாயின், ஒருவனுக்கும் ஒருத்தியே" என்று சொல்லி மறுத்துவிட்டார். காலக் கொடுமையால் முதல் இரண்டு மக்களும் இறந்துவிட்டனர். இளம் வயதிலேயே பெற்றோரையும், வாழ்க்கைத் துணைவியையும், ஈன்றெடுத்த மக்கள் இருவரையும் இழந்து, சொல்லொணாத் துயருற்ற உமாமகேசுவரனார் தம்மைப்

பொதுத் தொண்டிற்கே உரிமையாக்கிக் கொண்டு விட்டார்.

பொது வாழ்க்கை :

1917ஆம் ஆண்டில் தோன்றிய நீதிக் கட்சியில் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராக விளங்கினார். தஞ்சை மாவட்டக் கழக உறுப்பினராயும் தஞ்சை வட்டக் கழகத் தலைவராயும் இருந்த உமாமகேசுவரனார் தம் பொறுப்பிலிருந்த எல்லா ஊர்களுக்கும் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்தார். சிற்றூர்கள் அனைத்திற்கும் சாலைகள் போடப் பட்டன. அவற்றுள் முக்கியமானது வரகூர்—அண்பது மேலகரம் பெருஞ்சாலையாகும். தஞ்சைக்கு அண்மையிலுள்ள திருவையாற்றை மையமாகக் கொண்டு நடக்கும் ஏழூர்த் திருவிழாவில் கலந்துகொள்ளும் அன்பர்கள் சரியான சாலைகளின்றித் தொல்லையுற்றனர். இதனைக் கருத்தில் கொண்டு அவ்வேழுரையும் இணைக்கும் முக்கிய சாலைகளைப் போட ஏற்பாடுகள் செய்தார். துப்புரவுக்கும், விளக்குகள் அமைக்கவும், பாலங்கள் கட்டவும், ஏற்பாடு செய்து ஊர்களுக்குத் தேவையான வசதிகள் அனைத்தையும் குறைவின்றிச் செய்தார். 1920ஆம் ஆண்டின் சென்னை மாநிலத் தொடக்கக் கல்விச் சட்டத்தை நன்கு பயன்படுத்தி நாற்பது, ஐம்பது பள்ளிகளே இருந்த தஞ்சை வட்டத்தில் நூற்று எழுபது (170) பள்ளிகளை ஏற்படுத்திப் பெரும் சாதனை புரிந்தார். பள்ளிக் கட்டடங்கள் பலவற்றைப் புதிதாகக் கட்டினார். பள்ளிகளுக்குச் சில கட்டடங்களை விலைகொடுத்து வாங்கினார். தொடக்கப் பள்ளிகள் பல உயர்தொடக்கப் பள்ளிகளாயின. மாணவர் விடுதிகளில் வசதி குறைந்த எல்லா இனத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் தங்கிப் பயில வழிவகை செய்தார்.

தஞ்சை மன்னர் சரபோசி அறநிலையத்தின் சார்பில் திருவையாற்றில் சமஸ்கிருதக் கல்லூரி ஒன்று மட்டுமே நடந்து வந்தது. இலவச உணவு விடுதியுடன் கூடிய அக்கல்லூரியில் ஓரினத்தைச் சார்ந்த மாணவர்கள் மட்டுமே பயனடைந்து வந்தனர். தமிழ் மண்ணில் தமிழ் மண்வளங்கொண்டு நடக்கும் கல்லூரியில் தமிழுக்கு, இடமில்லாத நிலைமை இருந்து வந்தது. உமாமகேசுவர

னாரின் முயற்சியால் அந்நிறுவனத்தில் தமிழ்க் கல்லூரி ஒன்றும் தொடங்கப்பட்டது. அரசர் கல்லூரி என்றழைக்கப்படும் அக்கல்லூரி இதுவரை பல்லாயிரக்கணக்கான புலவர் பெருமக்களை உருவாக்கித் தந்துள்ளது. இராமச்சந்திர மேத்தா சத்திரம், சிரேசுசத்திரம் ஆகியவற்றில் ஆதிதிராவிட மாணவர்கள் உட்பட அனைத்து வகுப்பினரும் தங்கி இலவச உணவு உண்டு படிக்க ஏற்பாடு செய்தார். தஞ்சை மாவட்டக் கழகம், தஞ்சை வட்டக் கழகம், தஞ்சை மாவட்டக் கல்விக் கழகம், தஞ்சை மாவட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்விக் கழகம் முதலிய அமைப்புகளின் வாயிலாகவும் தனிப்பட்ட முறையிலும், தமிழ் மாணவர்கள் கல்வியில் ஓங்கிச் சிறக்கத் தேவையான அனைத்தையும் செய்தார்.

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் தோற்றம் :

இலக்கணக் கடல் என எல்லோராலும் போற்றப்படும் அரசஞ்சண்முகனார் தம் தொல்காப்பியப் பாயிரவிருத்தி என்னும் நூலை அச்சிடுவதற்குத் தஞ்சை வந்திருந்தார். அப்போது அவருடைய தூண்டுதலினாலும், புலவர் சாமிநாதபிள்ளை போன்றவர்களின் முயற்சியினாலும், கரந்தை பஞ்சநதபாவா மடத்தில் தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்று தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அச்சங்கத்திற்கு 'வித்தியா நிகேதன்' என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது. தமிழ், வடமொழி, ஆங்கில நூல்களின் ஆராய்ச்சியையே பொழுதுபோக்காகக் கொண்டவரும், பெருவள்ளலுமாகிய அரித்துவாரமங்கலம் கோபாலசாமி இரகுநாத இராசாளியார், அதன் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். அரசஞ்சண்முகனார், பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர், இராதா கிருட்டினப் பிள்ளை, நீ. கந்தசாமிப் பிள்ளை, தட்சிணாமூர்த்திப் பிள்ளை, கவியரசு வேங்கடாசலம் பிள்ளை முதலியோர் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களாய் இருந்தனர். தமிழ்த் தாத்தா உ. வே. சா., மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் பாண்டித்துரைத் தேவர் முதலியோர் உறுதுணையும் இதற்கு இருந்தது. சங்கத் தலைவர் இராசாளியார் கண்டிப்பானவர். செயலாளர் சாமிநாதபிள்ளை இளைஞர்களிடத்துத் தம் ஆணையைக் கண்டிப்புடன் செலுத்திய

தால் இளைஞர் சிலரின் மனம் வெதும்பியது. உமா மகேசுவரனாரின் தம்பியாகிய இராதாகிருட்டினப் பிள்ளை அவர்கள் தலைமையில் அவ்விளைஞர் குழு கூடியது. நாமே தனியாக ஒரு தமிழ்ச் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தால் என்ன? என்ற எண்ணம் இவ்விளைஞர் குழுவில் ஆராயப் பட்டது. இதன் பயனாய்ப் புதியதொரு சங்கம் தோன்றியது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தைப் பின்பற்றி இச் சங்கத்துக்கு, கரந்தைத்தமிழ்ச் சங்கம் என்று பெயர் சூட்டப்பெற்றது. விரோதிகிருது ஆண்டு வைகாசித் திங்கள் முதல் நாள் (14-5-1911) அன்று நாவலர் பண்டித ந. மு. வேங்கடசாமிப் பெருந்தகையார் தலைமையில் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் தொடக்க விழா மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பெற்றது. இந்நாள் தமிழ் மொழிக்கும், தமிழர்களுக்கும் ஒரு பொன்னாளாம்.

சங்கத் தலைவர் உமாமகேசுவரனார் :

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கச்செயற்குழு உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னர் சங்கத்திற்குத் தலைமை தாங்கத் தகுதியுள்ளவர் ஒருவர் பற்றி அறிஞர் ஆராய்ந்தனர். ஆங்கிலத்துடன் அருந்தமிழையும் அமைவுறக் கற்று நேர்மைக்கும், உண்மைக்கும் போராடும் பெருஞ் செயல் வீரர் உமாமகேசுவரனாரே சங்கத் தலைவர் பொறுப்பிற்கு உரியவர் என அறிஞர் பலரும் ஒருமித்து முடிவு செய்தனர். அறிஞர்தம் விருப்பத்துக்கிணங்கக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைமைப் பொறுப்பை உமா மகேசுவரனார் ஏற்றுக்கொண்டார்.

சங்கமும் — உமாமகேசுவரனாரும் :

சங்கம் நிறுவிய துங்கனாகிய இராதாகிருட்டினப் பிள்ளை சங்கத்தைத் தோற்றுவித்த ஏழாம் ஆண்டில் காலமாகிவிட்டார். சங்கம் தோன்றிய நாளிலிருந்து உமாமகேசுவரனார் தாம் இறக்கும் காலம் வரையிலும் சங்கத் தலைவராக இருந்து தமிழ்ப் பணி ஆற்றினார். சங்கத்தின் வாழ்வும், உமாமகேசுவரனார் வாழ்வும் பிரிக்க முடியாது இணைந்தே நின்றன.

சங்கத்தின் வழி உமாமகேசுவரனார் ஆற்றிய தொண்டுகள் :

சங்கம் பதிவு செய்யப்படாவிட்டால் அது சரியாக இயங்க முடியாது என்பதைக் கருத்திற்கொண்ட தலைவர் உமாமகேசுவரனார் 1860ஆம் ஆண்டின் 21ஆவது சட்டப்படி ஆனந்த ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் பத்தாம் நாள் (1-5-1914இல்) கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தைப் பதிவு செய்தார். பதிவு செய்யப்பெற்ற பின் தலைவர் உமாமகேசுவரனார் சங்கத்தின் வாயிலாக ஆற்றிய அரும் தமிழ்ப் பணிகள் பல. அவற்றுள் இன்றியமையாத சிலவற்றை ஈண்டுக் காணலாம்.

எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் :

"தமிழ்நாட்டின் தமிழ்த் தெருவில் தமிழ்தானில்லை" என்னும் அவலநிலையை நீக்க வேண்டும் என்று கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் கங்கணம் கட்டியது. தமிழ்நாடு முழுதும் குடத்துள் விளக்காயிருந்த புலவர் பெருமக்களையெல்லாம் அழைத்து வந்து சொற்பொழிவாற்றச் செய்து, தமிழ் உலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியது. தமிழ்நாட்டுப் பெரும் புலவர்கள் அனைவரும் அடிக்கடி ஒன்றுகூட வழி செய்தது. தமிழில் பேசுவது குறைவு என்றும், வடமொழி கலந்துபேசுவதும் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதும் பெருமை என்றும் நினைத்துக்கொண்டு தமிழைத் தமிழர்களே புறக் கணித்த காலத்தில் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் ஒரு பெரும் புரட்சியையே உண்டாக்கியது. கலப்பற்ற தூய தமிழ் உணர்ச்சி பெருக்கெடுக்கத் தூண்டுகோல் செய்தது. தமிழறிஞரானோரும் வடசொற்களைக் கலந்து பேசும் நிலையை மாற்றி, தனித்தமிழ் நடையைத் தோற்று வித்தனர். 'கரந்தை நடை' என்ற ஒரு தனித்தமிழ் நடையையே உருவாக்கிவிட்டது இச்சங்கம். இவ்வெழுச்சி மிக்க பணியால் விவாக சுபமுகூர்த்தப் பத்திரிகைகள் மறைந்து, திருமண அழைப்பு வந்தது. ஸ்ரீ, மகாரா...ஸ்ரீ போய் திரு, திருவாளர் ஆகிய சொற்கள் வழக்கிற்கு வந்தன. பிரசங்கம், சொற்பொழிவு ஆயிற்று. அக்கிரா சனாதிபதி தலைவர் ஆனார். காரியதரிசி செயலாளர்

ஆனார். பொக்கிஷதாரர் பொருளாளர் ஆனார். இது போன்ற எண்ணற்ற அழகுத் தமிழ்ச் சொற்கள், உமா மகேசுவரனாரின் சீரிய தமிழ்ச் சங்கப் பணியால் வழக்கில் நடையாடத் தொடங்கின. தமிழிலக்கியங்களை உரையாசிரியர்கள் சொன்னபடியே ஏற்றுக் கொள்ளாமல், அவற்றை ஆராய்ச்சிக் கண் கொண்டு நோக்கும் திறன் வளர்ந்தது. எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்று இன்று அனைவரும் காண விழையும் தமிழ் வளர்ச்சி தழைக்க கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் வாயிலாக உமாமகேசுவரனார் அரும்பாடுபட்டார்.

நூல் நிலையம் :

தமிழ்ச் சங்க உறுப்பினர்களும், பிறரும் பயன்படுத்துவதற்கென்று பரிதாபி ஆண்டு ஆனித் திங்கள் 31ஆம் நாள் (1912-இல்) நூலகம் ஒன்று தொடங்கப் பெற்றது. நூல் நிலையம் வளர அன்பர்கள் பலர் உதவினர். உமா மகேசுவரனார் அவர்கள் புதிய நூல்களை விலைக்கு வாங்கிப் படித்துவிட்டுத் தம் சிறிய தந்தையார் சுப்பராய பிள்ளையின் பெயரால் தமிழ்ச் சங்க நூலகத்திற்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்து விடுவார். கானாடுகாத்தான் வள்ளல் பெத்தாச்சி செட்டியார் அவர்கள் தம்மிடமிருந்த ஆயிரக்கணக்கான ஆங்கில நூல்களையும், தமிழ் நூல்களையும் நூலகத்திற்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினார். அத்துடன் 2000 கலம் நெல்லை விற்று நன்கொடையும் அளித்தார். எனவே, அவருக்கு நன்றி காட்டும் வகையில் தமிழ்ச் சங்க நூலகத்துக்குப் பெத்தாச்சி புகழ் நிலையம் என்று பெயர் சூட்டப் பெற்றது. இருபது நூல்களுடன் தொடங்கப் பெற்ற இந்நூலகம் இன்று பல்லாயிரக்கணக்கான நூல்களுடன் பயனளித்து வருகிறது. நூலகத்தோடு படிப்பகம் ஒன்றையும் சங்கம் கி. பி. 1915 முதல் நடத்தி வருகிறது.

செந்தமிழ்க் கைத்தொழில் கல்லூரி :

சங்கத்தின் சார்பில் 6-10-1916 இல் இக்கல்லூரி தொடங்கப்பட்டது. ஏட்டுக் கல்வி மட்டுமே தொடக்கத்தில்

கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது. நாற்பது மாணவர்கள் பயின்றனர். இது படிப்படியே வளர்ந்து எட்டு வகுப்புகள் உள்ள இராதாகிருட்டின இளையோர் தொடக்கப் பள்ளியாகவும், உமாமகேசுவரனார் உயர்நிலைப் பள்ளியாகவும் வளர்ச்சி பெற்றது. ஏட்டுக் கல்வியுடன் பஞ்சு நூற்றல், பாய் நெய்தல் முதலானவையும் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டன. *1930-31*இல் இக்கல்லூரியில் பயின்ற மாணவர் தொகை *450* ஆகும். மாணவர்களிடமிருந்து கட்டணம் ஏதும் வாங்கப்படவில்லை.

மாணவரில்லமும், மருத்துவ மனையும் :

சங்கத்தின் சார்பில் திக்கற்ற மாணவரில்லம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. ஏழை மாணவர்களும், பெற்றோரை இழந்த மாணவர்களும், இலவச உணவு, உடை, உறையுள் பெற்று நன்கு பயின்றனர். அது இற்றைக்கும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றது. *1928-29* இல் மருத்துவமனை ஒன்று தொடங்கப் பெற்றது. மாணவர்கட்கு மட்டுமின்றி பொது மக்களுக்கும் கூட இலவசமாகப் பல ஆண்டுகள் மருத்துவ சிகிச்சை அளிக்கப் பெற்றது. கட்டணம் இல்லாமல் மருந்துகளும் அளிக்கப்பட்டன.

தமிழ்ப்பொழில் :

தமிழ் மொழிப்பற்று, தமிழர் பண்பாடு, தனித்தமிழ் வளர்ச்சி, தமிழர் நலன் முதலிய சீரிய நோக்கங்களை நிறைவேற்றத் திங்களிதழ் ஒன்றைத் தொடங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் உமாமகேசுவரனார் உள்ளத்தில் முகிழ்த்தது. இவ்வெண்ணத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய ஐவர் குழு ஒன்றினை உமாமகேசுவரனார் அமைத்தார். இதன் பயனாக 1925-26இல் தமிழ்ப் பொழில் என்னும் திங்களிதழ் தொடங்கப் பெற்றது. அரிய தமிழாராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், கவிதைகள், தமிழ்க்கலைச் சொல்லாக்கம், வரலாற்றுக் கட்டுரைகள், மறுப்புக் கட்டுரைகள், தமிழ்மொழி—இன உணர்வூட்டும் பகுதிகளைத் தாங்கி வெளிவரும் இவ்விதழ், இன்றும் அறிஞர்களின் கரங்களில்

நின்று நிலவி வருகிறது. படைப்புகளை அளிப்போர்க்கு எவ்வித அன்பளிப்புங்கூட இல்லாமல் படைப்பாளர் தம் ஆதரவோடு ஒரு தனித் தமிழிதழ் ஏறக்குறைய 60 ஆண்டுகளாக வீறுநடையிட்டு வருகிறது. இதற்கு உமாமகேசுவரனாரின் உயர்ந்த உள்ளமும், ஓயா உழைப்புமே காரணம் எனலாம்.

நூல் வெளியீடு :

சங்க வாயிலாகத் தமிழவேள் செய்த செயல்களுள் நூல் வெளியிட்டமையும் ஓர் இன்றியமையாப் பணியாகும். தொடக்க காலத்தில் சங்க அறிக்கைகள், துண்டு வெளியீடுகள், தமிழ்த் தெய்வ வணக்கப் பாடல்கள் போன்றவற்றை அச்சிட்டு அனைவருக்கும் அன்பளிப்பாக வழங்கினார். பின்னர் அரிய தமிழ் நூல்களைப் படிப்படியாக வெளியிடலானார். நாவலர் ந. மு. வேங்கடசாமி அவர்கள் எழுதிய நக்கீரர் என்னும் நூலும், விபுலானந்தரின் யாழ்நூலும், தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் தெய்வச்சிலையார் உரையும், நெல்லை வருக்கக் கோவை, சித்தரந்தாதி, சுருதிவீணை, தமிழரசி, குறவஞ்சி, பரத சாத்திரம், கவியரசு நினைவு மலர், சிவமும் செந்தமிழும், கச்சிக் கலம்பகம், புலவராற்றுப்படை, காக்கைவிடுதூது முதலிய சிறந்த தமிழ் நூல்களும் வெளிவரலாயின.

இடம் வாங்கியமை :

சங்கத்திற்கெனத் தனி இடம் இல்லாமை கருதிப் பெரிதும் வருந்திய உமாமகேசுவரனார் இடம் பெறுவதற்கான முயற்சியிலீடுபட்டார். வள்ளல் பெத்தாச்சி செட்டியார் போன்றோர் உதவியுடன் ஒருநிலப் பரப்பினை 1923-24 இல் வாங்கி முடித்தார். சங்கத்துக்கெனப் பெருநிதிச் சீட்டு ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து அதன் வாயிலாக 1929-30இல் கரந்தைத் தமிழ்ப் பெருமன்றத்தைக் கட்டி முடித்தார். 1932-33இல் மேலும் இடம் வாங்கி விளையாட்டிடங்களும், தோட்டமும் அமைத்தார்.

புலவர் கல்லூரித் தோற்றம் :

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் தோன்றித் தன் வெற்றிப் பாதையில் 25 ஆவது ஆண்டு எல்லையை எட்டிப் பிடித்தது. வெள்ளிவிழாவினைத் தமிழகம் போற்றும் வகையில் கொண்டாடினார் உமாமகேசுவரனார். தமிழ்ப் புலவர்களைத் தோற்றுவித்தற்கெனத் தமிழ்ப் புலவர் கல்லூரி ஒன்றினை நிறுவ வேண்டும் என்னும் பேரவாக் கொண்டு உரைத்த உமாமகேசுவரனாரின் எண்ணம் இவ்வெள்ளி விழாவில் நிறைவேறியது. 16-4-1938இல் அருள்திரு ஞானியாரடிகள் தலைமையில் கரந்தைப் புலவர் கல்லூரி தோற்றுவிக்கப் பெற்றது. கல்லூரியைத் தொடர்ந்து நடத்தப் போதிய உதவி செய்யுமாறு பொது மக்களிடம் வேண்டியும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் திடம் நிலைமையை விளக்கியும், தம் அயரா முயற்சியால் 1943ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் திங்களில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் இக்கல்லூரியை ஏற்றுக்கொண்டு தனித் தமிழ் வித்துவான் தேர்வைப் பயிற்றுவதற்கு அளித்த ஒப்புதலைப் பெற்றார்.

சிறப்புப் பட்டங்கள் :

அருள்திரு ஞானியாரடிகள் கி. பி. 1933ஆம் ஆண்டில் திருப்பாதிரிப் புலியூர் என்னுமிடத்தில் தம் மணிவிழா நடந்தபோது உமாமகேசுவரனாரை வரவழைத்து அவரது செந்தமிழ் காக்கும் பணியைப் பாராட்டும் வகையில் 'செந்தமிழ்ப் புரவலர்' என்னும் பட்டம் அளித்தார். 1938ஆம் ஆண்டு நடந்த கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்க வெள்ளி விழாவில் தமிழறிஞர்கள் ஒன்றுபட்டு, "தமிழவேள்" என்னும் பட்டமளித்துச் சிறப்பித்தனர். அரசினரும் தமிழவேள் நாட்டுக்குச் செய்த தொண்டுகளைப் போற்றும் வகையில் "இராவ்சாகிப்" என்னும் பட்டம் அளித்துச் சிறப்பித்தனர்.

தமிழ வேளவர்களின் ஆளுமையையும் நேர்மையையும் பண்பாட்டினையும் தமிழ்த் தொண்டினையும் பெரிதும் போற்றி மகிழ்ந்த அண்ணாமலையரசர் அவர்கள்

தமிழவேள் அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பேரவை உறுப்பினராக இருக்கவேண்டிக் கொண்டமையோடு தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு நிலை உறுப்பினர் பதவி ஒன்றையும் அளித்து மகிழ்ந்தார்.

பண்பு நலன்கள் :

தமிழவேள் அவர்கள் எல்லோரிடமும் மனம் திறந்து அன்புடன் பழகும் உயர்நெறியினர். ஆழமான சைவப் பற்று மிக்கவர். எனினும் பிற சமயங்கள்பாலும் பெரு விருப்பினர். தம் கடமையையே கண்ணாய்க் கொண்டவர். மாறுபட்ட கருத்து கொண்டவர்களையும் மதித்துப் போற்றுபவர். பேச்சாற்றலும், எழுத்தாற்றலும் மிக்கவர். பொதுத் தொண்டாற்றுவதையே தம் பொழுது போக்காய்க் கொண்டவர். தமிழையும் தமிழர் நலனையுமே உயிர் மூச்சாய்க் கொண்டு உழைத்தவர்.

தமிழ்வேள் மறைவும், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகமும் :

தமிழர் பண்பாடு, கலை, நாகரிகம், தமிழ்மொழியின் சிறப்பு ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து தமிழ் வளர்ப்பதையே பணியாகக் கொண்ட ஒரு மாபெரும் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தைத் தஞ்சை அல்லது திருச்சியில் தொடங்க வேண்டுமென்று தமிழவேள் உமாமகேசுவரனார் அவர்கள் 1925ஆம் ஆண்டிலேயே பெரும் முயற்சி மேற்கொண்டார்கள். தாம் தோற்றுவித்த கரந்தைப் புலவர் கல்லூரியை வளர்த்துத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் ஆக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு, வடநாட்டிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களையும், அவை தாய்மொழியைப் போற்றும் வகையையும் கண்டறிந்து வரவிரும்பி வட நாட்டுச் சுற்றுலா ஒன்றை மேற்கொண்டார்கள். அவ்வாறே பற்பல இடங்களையும் பார்த்தறிந்தார்கள். இச்சமயத்தில் திடீரென உடல்நலக் குறைவு ஏற்பட்டது. தமிழவேள் குரேசி மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை பெற்றும் சிகிச்சை பயனில்லாது போயிற்று. 1941 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 9 ஆம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை மாலை 3-30

மணியளவில் தமிழவேள் அவர்கள் இயற்கை எய்தி னார்கள். செந்தமிழ்ப் புரவலர் தமிழவேள் உமாமகேசு வரனார் தமிழுக்காகவே தம் வாழ்வை ஒப்படைத்தவர் களாவர். அவர் காண விரும்பிய தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தைத் தமிழ்நாடு அரசு அவர் விரும்பியவாறு அதனையும் தஞ்சையிலேயே அமைத்துத் தமிழ்ப் பணி ஆற்றி வருகிறது. இப்பணி தமிழவேள் அவர்களுக்குத் தமிழ்ச் சமுதாயம் காட்டும் நன்றிக் கடனாகவும் அமைந்துள்ளது.

நாவலர் ந. மு. வேங்கடசாமி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

(1884—1944)

பிறந்த ஊர் :

தஞ்சைக்கு வடமேற்கில் சுமார் 12 கி. மீ. தொலைவில் உள்ள நடுக்காவேரி என்னும் ஊர் நாவலர் ந. மு. வே. பிறந்த ஊராகும்.

பெற்றோர் :

தந்தையார் திரு. வீ. முத்துச்சாமி அவர்கள்; தாயார் திருவாட்டி தைலம்மையார் அவர்கள்.

பிறந்த நாள் :

தாரண ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் இரண்டாம் நாள் (12-4-1884).

பெயர் வைப்பு :

நாவலர் ந. மு. வே. அவர்களுக்குப் பெற்றோர் முதலில் வைத்த பெயர் சிவப்பிரகாசம் என்பதாகும். இவருக்கு முன் பிறந்த தட்சணாமூர்த்தி, இராமச்சந்திரன் ஆகிய இருவரும் இளமையிலேயே இயற்கை எய்தினர். எனவே கவலை கொண்ட பெற்றோர் இந்தக் குழந்தையையாவது காப்பாற்றி அருளவேண்டும் என்று திருவேங்கடப் பெருமானை வேண்டிக் கொண்டு சிவப்பிரகாசம் என்னும் பெயரை மாற்றித் திருவேங்கடப் பெருமான் நினைவாக வேங்கடசாமி என்று பெயரிட்டனர்,

கல்வி :

நடுக்காவேரியில் இருந்த தொடக்கப் பள்ளியில் நான்காம் வகுப்பு வரை ந. மு. வே. பயின்றார். அப்போதெல்லாம் நான்காம் வகுப்புத் தேர்வு அரசினர் தேர்வாக இருந்தது. தேர்வில் ந. மு. வே. ஒவ்வொரு பாடத்திலும் முதன்மையாகத் தேறினார். இதற்காகப் பல பரிசுகளையும் பெற்றார். தொடக்கக் கல்வி முடிந்த பின் தம் தந்தையாரிடமே சில நூல்களைப் பாடம் கேட்டார். பிறகு, பகற்பொழுதில் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டு உழைத்துவிட்டு, இரவில் தாமாகவே நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல்களைக் கற்றறிந்தார். பின்னர் திருவாளர் ஐ. சாமிநாத முதலியார் அவர்களின் அறிவுரைப்படி 1905ஆம் ஆண்டில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் நடத்தி வந்த பிரவேச பண்டிதத் தேர்வு எழுதி முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றார். அதற்குரிய பரிசுகளையும் பெற்றார். அச்சங்கத்தின் இரண்டாம் தேர்வாகிய பால பண்டிதம் தேர்வினை 1906 ஆம் ஆண்டில் எழுதி முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றுப் பொற்பதக்கம் பரிசு பெற்றார். மூன்றாம் தேர்வாகிய பண்டிதந் தேர்வை 1907ஆம் ஆண்டில் எழுதி முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றுத் தங்கத்தோடா பரிசு பெற்றார். இப்பரிசினைப் பாண்டித்துரைத்தேவர் தம் கைகளாலேயே வழங்கி நாவலருக்குப் பெருமை சேர்த்தார். மூன்று தேர்வுகளிலும் முதன்மையாளராகத் தேர்ச்சிப் பெற்றுப் பரிசுகளும் பெற்றதால் ந. மு. வே. அவர்களின் புகழ் தமிழ் நாடெங்கும் பரவியது. கல்வி முடிந்தபின் ந. மு. வே. அவர்கட்குத் திருமணம் ஆயிற்று.

ஆற்றிய பணிகள் :

ந. மு. வே. அவர்கள் 1908இல் திருச்சி எஸ். பி. ஜி. கல்லூரியில் தமிழாசிரியராகச் சேர்ந்து பணியாற்றினார். பின் கோயம்புத்தூர் தூய மைக்கேல் உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகச் சேர்ந்தார். நாவலரின் அறிவாற்றலையும் பாடம் கற்பிக்கும் திறனையும் அறிந்து மீண்டும் எஸ். பி. ஜி. கல்லூரி, தமிழாசிரியர் பணி ஏற்குமாறு வேண்டி ந. மு. வே. அவர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தது. அவர் கி. பி. 1910இல் மீண்டும் எஸ். பி. ஜி. கல்லூரியில்

ஆசிரியர் பணியில் சேர்ந்தார். இவர் தமிழ் கற்பித்து வரும் காலத்தில் பெரும்பாலான ஆண்டுகளில் பி.ஏ. வகுப்பிற்குரிய தமிழ்த் தேர்வில் இக்கல்லூரி மாணவர்களே முதற்பரிசாகிய தங்கப்பதக்கம் பெற்று வந்தனர். உலகப் பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக 1933ஆம் ஆண்டு இக்கல்லூரி மூடப்பட்டமையால் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தாரின் அழைப்பினை ஏற்று அங்குச் சென்று தமிழ்ப்பணி புரிந்தார். அங்குச் சிறப்புறப் பணி யாற்றி 30-6-1940இல் ஓய்வு பெற்றார். தம் குடும்பத் துடன் தஞ்சை வந்து தங்கினார். பின்னர்க் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் திருவாளர் த. வே. உமாமகேசுவர னார் அவர்களின் வற்புறுத்தலுக்கிணங்கி, கரந்தைத் தமிழ்க் கல்லூரியில் முதல்வர் பணியை ஏற்றுக்கொண்டு ஊதியம் பெறாமல் சிறப்புறப் பணியாற்றினார்.

ந. மு. வே. இயற்றிய நூல்கள் :

1. வேளிர் வரலாற்று ஆராய்ச்சி 1915இல் வெளி யிடப்பட்டது.

2. நக்கீரர் என்னும் நூல் 1919இல் எழுதப்பட்டது.

3. கபிலர் என்னும் நூல் 1921இல் எழுதப்பட்டது. இவ்விரு நூல்களும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், காசி இந்து பல்கலைக் கழகம், இலண்டன் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றில் பி.ஏ. வகுப் பிற்குப் பாடமாக வைக்கப்பட்டிருந்தன.

4. கள்ளர் சரித்திரம் என்னும் நூல் 1923இல் எழுதப் பட்டது. கள்ளர் வகுப்பினரைப் பற்றி எழுதப் பெற்றதாயினும், தமிழ் மக்கள் அனைவரைப் பற்றியும் பொதுவாக இதில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

5. கண்ணகியின் வரலாறும் கற்பு மாண்பும் என்னும் நூல் 1926இல் எழுதப்பட்டது.

6. சோழர் சரித்திரம் என்னும் நூல் 1928இல் எழுதப்பட்டது.

7. கட்டுரைத் திரட்டு—I, கட்டுரைத் திரட்டு—II ஆகியவையும் வெளிவந்துள்ளன. இதில் நாவலர் ந. மு. வே. எழுதிய பற்பல கட்டுரைகள் அடங்கி யுள்ளன.

ந. மு. வே. எழுதிய உரைகள் :

1. தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் வேண்டுகோளின்படி 1925 இல் இன்னாநாற்பது, களவழிநாற்பது, கார்நாற்பது, ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், வெற்றிவேற்கை, மூதுரை, நல்வழி, நன்னெறி ஆகிய நூல்களுக்கு உரையும், முகவுரையும் எழுதினார்.
2. 1925-1931இல் திருவிளையாடற் புராணத்திற்கு உரை எழுதப்பட்டது.
3. 1940இல் அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு உரைத் திருத்தம்,
4. தண்டியலங்கார பழைய உரைத்திருத்தம்,
5. யாப்பருங்கலக்காரிகை உரைத்திருத்தம் ஆகியன எழுதப்பட்டன.
6. கரந்தைப் புலவர் கல்லூரியில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது 1940-42இல் சிலப்பதிகார உரையும்,
7. 1942-44இல் மணிமேகலை உரையும்,
8. கரந்தைக் கவியரசு அரங்கவேங்கடாசலம் பிள்ளை யுடன் அகநானூறு உரையும் ந. மு. வே. அவர் களால் எழுதப்பட்டன.

சொற்பொழிவுத் திறன் :

நாவலர் நா. மு. வே. சொற்பொழிவாற்றும் திறன் மிக்கவர். தமிழ்த்தாத்தா உ. வே. சாமிநாத அய்யர்,

மு. இராகவய்யங்கார், இரா. இராகவையங்கார், திரு. வி. க., இரா. பி. சேதுப்பிள்ளை, அரசஞ்சண்முகனார், கந்தசாமிக் கவிராயர், அருணாசலக் கவிராயர், மு. கதிரேசன் செட்டியார், கோவிந்தராச ஐயங்கார், கவியரசு திரு. அரங்க வேங்கடாசலம் பிள்ளை முதலியோருடன் நாவலர் அவர்கள் பல்வேறு அமைப்புகளிலும், சங்கங்களிலும், வழாக்களிலும், கல்லூரிகளிலும் ஆற்றியுள்ள சொற்பொழிவுகள் எண்ணிறந்தன. கொழும்பிலுள்ள தமிழன்பர்கள் வேண்டுகோளின்படி 1939ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்களில் அவர் இலங்கை சென்று விவேகானந்த சங்கம் முதலிய சங்கங்களிலும் சொற்பொழிவுகளாற்றித் திரும்பினார்.

ந. மு. வே. அவர்களின் சொற்பொழிவு என்றால் தமிழன்பர்கள் மிக்க மகிழ்ச்சியோடு கூடிவிடுவர். தமிழ் இலக்கியங்களுக்கு அவர் பொருள் விரித்துக் கூறும் அழகை அனைவரும் மெய்ம்மறந்து சுவைப்பர். தாம் படித்துச் சுவைத்தவற்றைப் பயனுள்ள முறையில் பிறருக்கும் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லுவதில் நாவலருக்கு இணை நாவலர் அவர்களே எனில் அது மிகையாகாது.

"கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாம் சொல்."

என்பார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. அவ்வாறே தம் பேச்சைக் கேட்போரைத் தன்பால் ஈர்த்துக் கொள்வதோடு கேளாதவருக்கும் அவர் பேச்சைக் கேட்க வேண்டும் என்னும் விருப்பம் ஏற்படக் கூடிய அளவுக்குச் சொற்பொழிவாற்றும் திறனை ந. மு. வே. பெற்றிருந்தார். நாவலர் ந. மு. வே. அவர்களின் சொற்பொழிவால் நல்ல தமிழ் நடை ஓங்கியது.

நாவலர் பட்டம் :

24-12-1940இல் சென்னையில் சென்னை மாநிலத் தமிழர் சங்கச் சார்பில் சென்னை மாநிலத் தமிழர் மாநாடு நடை பெற்றது. ந. மு. வே. அவர்களின் தமிழறிவையும் சொற்பெருக்காற்றும் திறனையும் பாராட்டிப் போற்றும் வகையில் இப்பேரவையில், அறிஞர்கள் கூடி, அவருக்கு 'நாவலர்' என்னும் பட்டமளித்துச் சிறப்பித்தனர்.

நாவலர் ந. மு. வே. வாழ்க்கையில் சில நிகழ்ச்சிகள் :

நாவலரின் பண்பு நலம், புலமைத் திறன், அஞ்சா நெஞ்சம், தூய வாழ்க்கை முதலியவற்றை அனைவரும் அறிந்து கொள்ளுதல் நலம். எனவே அவற்றை உணர்த்தும் முகத்தான் அவர் வாழ்க்கையில் நடந்த சில நிகழ்ச்சிகள் இங்கே தொகுத்துத் தரப்படுகின்றன.

1908 ஆம் ஆண்டில் காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி—சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் நடுக்காவேரிக்கு வந்திருந்த போது ந. மு. வே. அவர்கள் பண்டிதத் தேர்வில் முதன்மையாகத் தேறி, தங்கத் தோடா பரிசு பெற்ற செய்தியை அறிந்திருந்தமையால், அவரைத் தாம் தங்கி இருந்த வீட்டிற்கு அழைத்து வரச் செய்து பொன்னாடை போர்த்தி மகிழ்ந்தார்.

1912ஆம் ஆண்டில் நாவலர் ந. மு. வே. தம் வீட்டில் ஒரு சாய்வு நாற்காலியில் அமர்ந்து படித்துக் கொண்டிருந்தார். காலை பத்து மணிபளவில் ஒருவர் வந்து அவரை வணங்கினார். நாவலரும் அவரை வணங்கி வரவேற்று ஒரு நாற்காலியில் அமரச் செய்தார். வந்தவர் சட்டை அணியாமல் ஒரு போர்வையைப் போர்த்திக் கொண்டிருந்தார். சிலப்பதிகாரத்தில் சில இடங்களில் பொருள் விளங்கவில்லை என்றும், அவற்றை விளக்க வேண்டும் என்றும் நாவலரிடம் அவர் கேட்டுக் கொண்டார். அவரும் அவற்றை விளக்கினார். இதேபோல் அவர் தொல்காப்பியத்திலும் சில ஐயப்பாடுகளைத் தீர்த்துக் கொண்டார். அவர் வணங்கிச் சென்றபின் நாவலர் தம் தம்பியை நோக்கி, இப்போது வந்து சென்றவர் யார் தெரியுமா? என்று கேட்டார். நாவலரின் தம்பி இப்போது வந்து சென்றவர் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் என்று விடையிறுத்தார். இந்நிகழ்ச்சி ந. மு. வே. அவர்களின் தமிழ்ப் புலமையைத் தெரிவிக்கின்றது.

ந. மு. வே. அவர்களின் தந்தையார் வேதாந்த நூல்களை ஆழ்ந்து கற்றவர். ந. மு. வே. திருச்சியிலிருந்து கோடை விடுமுறையில் நடுக்காவேரிக்கு வரும்பொழுது தம் தந்தையாருடன் வேதாந்த சித்தாந்த வாக்கு வாதங்கள் நடத்துவார். தந்தையார் என்ற முறையில் நாவலரின்

தந்தையார் அதட்டிப் பேசுவார். மகன் என்ற முறையில் ந. மு. வே. அடக்கத்தோடும், பணிவோடும் பேசுவார். ஆனாலும் தம் கருத்துக்களை ந. மு. வே. அழுத்தம் திருத்தமாய் நிலை நாட்டி விடுவார்.

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஐந்தாம் ஆண்டு விழா இராமநாதபுரம் மன்னர் ப. இராசராசேசுவர சேதுபதி தலைமையில் நடைபெற்றது. அவர்களுடன் வந்திருந்த அவைப்புலவராகிய திருவாளர் இரா. இராகவையங்கார் அவர்கள் விழா நடைமுறை விதிகளை மீறி மற்றொருவர் சொற்பொழிவாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது அவருக்கு ஒரு மறுப்புக் கூறினார். உடனே நாவலர் எழுந்து 'தாங்கள் சமத்தானப் புலவராய் இருக்கலாம். ஆயினும் ஒருவர் பேசும்போது இவ்வாறு குறுக்கே எழுந்து பேசுவது சால் பாகாது' என்று கூறினார். அவையில் பரபரப்பு ஏற்பட்டது. இராகவையங்கார் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு அமர்ந்தார்.

சேலம் செவ்வாய்ப்பேட்டைத் தமிழ் சங்கத்தின் ஓர் ஆண்டு விழா தமிழறிஞர் திருவாளர் மு. இராகவையங்கார் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. நாவலர் ந. மு. வே. சொற்பொழிவாளராகச் சென்றிருந்தார். விழாவில் தலைமை தாங்கிய இராகவனார் அவர்கள் தம் முகவுரையில் திருமங்கையாழ்வாரின் பெருமைகளைப் பற்றிக் கூறத் தொடங்கியவர் சில தவறான சொற்களைக் கூறி விட்டார். உடனே நாவலர் எழுந்து திருமங்கையாழ்வாரைத் திருமங்கை மன்னன் என்பர். தாங்களும் மன்னன் என்று கூறிய வாயால் இவ்வாறு பேசுவது சான்றாண்மை யாகுமோ? என்று கேட்டார். தலைவர் திடுக்குற்று மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார்.

பூவாளூர் சைவ சித்தாந்த சபையின் ஓர் ஆண்டு விழா, திரு. வி. க. தலைமையில் நடைபெற்றது. நாவலர் ந. மு. வே. அவர்களும் திரு. கா. சு. பிள்ளை அவர்களும் சொற்பொழிவாற்றச் சென்றிருந்தனர். சுயமரியாதை இயக்கம் தீவிரமாக இருந்த காலம் அது. இவ்வியக்கத்தைச் சேர்ந்த பெரும் பேச்சாளர்களும் இவ்விழாவுக்கு வந்திருந்தனர். தலைவர் பேசத் தொடங்கியதும் இவர்

களிடமிருந்து ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கேள்விக் கணைகள் புறப்பட்டன. குழப்பம் ஏற்பட்டது. தலைவர் அமைதியை நிலை நாட்ட முயன்றார். பயனில்லை. உடனே நாவலர் எழுந்து கேள்வி கேட்பவர்களை நோக்கி, 'உங்களுக்கு உண்மையான ஐயங்களிருந்தால் அவற்றைத் தாளில் எழுதிக் கொடுங்கள். முடிவில் அவைகளுக்கெல்லாம் யானே விடையளிக்கிறேன். இவ்வாறு செய்யாமல் அவையின் நடைமுறை விதிகளை மீறிக் கேள்விகள் கேட்டு விழா நடைபெறாமல் தடுப்பது உங்கள் நோக்கமானால் அதற்கு யான் இடம் தரேன்' என்று கூறி அமைதி ஏற்பட வழி வகுத்தார். எந்த நேரத்திலும் எந்த ஐயப்பாட்டிற்கும் விடையளிக்கும் அளவுக்கு நாவலரின் தமிழ்ப் புலமை மேலோங்கி இருந்தது.

சைவ சித்தாந்த சமாஜ ஆண்டு விழா திருச்சி மலைக் கோட்டை நூற்றுக்கால் மண்டபத்தில் 1941-இல் நடைபெற்றது. ந. மு. வே. அவர்கள் திருவாசகம் என்னும் பொருள் பற்றிச் சொற்பொழிவாற்ற இருந்தார். நிகழ்ச்சிக் குறிப்பும் இவ்வாறே அச்சிடப்பட்டு விட்டது. ஆனால் நாவலர் அவர்கள் சொற்பொழிவாற்ற எழுந்த போது தலைவர் திருப்பாதிரிப் புலியூர் ஞானியாரடிகள் நாவலரை திருக்குறளைப் பற்றிப் பேசுமாறு ஆணையிட்டார். அவ்வாறே நாவலர் 'திருக்குறளும் விரிநூற் கேள்வி பரிமேலழகர் உரையும்' என்னும் பொருள் பற்றி மிகச் சிறப்பாகச் சொற்பொழிவாற்றி முடித்தார். எந்த விதத் தயாரிப்பும் முன்னறிவிப்புமின்றி நாவலர் அவர்கள் தலைவர் கட்டளைக்கு இணங்கச் சிறப்பான முறையில் சொற்பொழிவாற்றியதைக் கண்டு அவையோர் வியந்து பாராட்டினார்.

1940ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் திருப்பதியில் அனைத்து இந்திய பத்தாவது கீழ்த்திசைக் கலை மாநாடு நடைபெற்றது. அம்மாநாட்டில் நடக்கவிருந்த சொற்போரில் திருவஞ்சைக்களம்தான் சேரர் தலைநகர் என நிலைநாட்ட ந. மு. வே. சென்றிருந்தார். திரு. இரா. இராகவையங்கார் கருவூர்தான் சேரர் தலைநகர் என நிலை நாட்டச் சென்றிருந்தார். சொற்போர் தொடங்கு முன் இராகவையங்கார் நாவலரை அணுகித் தம் சார்பாகப்

பேசும்படியும் இல்லையெனின் மையமாக விட்டு விடும் படியும் கேட்டுக் கொண்டார். நாவலரோ அவ்வேண்டு கோளை ஏற்க மறுத்துத் தம் வாதத் திறமையால் திருவஞ்சைக்களம்தான் சேரர் தலைநகர் என்பதை நிலை நாட்டினார்.

நாவலர் திருச்சி பாதிரியார் ஈபர் கல்லூரியில் பணி யாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது 20 மாணவர்கள் சேர்ந்து மணற் பரப்பில் நிலாச்சோறு உண்பதற்காக அவரையும் உடனழைத்துச் சென்றிருந்தார்கள். உண்டு முடிந்த பின் தம் ஆசிரியரை நோக்கி ஏதாவது அறிவுரை கூறவேண்டும் என்றார்கள். நாவலர், நாராயணசாமி என்னும் மாணவரை நோக்கி, "நாராயணசாமி! நீதான் நன்றாகப் பாடுவாயே, ஏதாவது ஒன்று பாடு," என்றார். அவர் தேவாரத்தில் ஒரு பாட்டை இசையுடன் பாடினார். பாடி முடிந்ததும் நாவலர் அப்பாடலுக்கு ஒரு மணி நேரம் பொருள் விரித்து விளக்கம் கூறினார். நாவலரின் இளவல் திரு. ந. மு. கோவிந்தராயர் பி.ஏ. எல்.டி., அவர்களைச் சந்தித்தபோது இந்தச் செய்தியை நாராயணசாமி அவர்களே நேரில் கூறிய துடன், "அவர்கள் பொருள் கூறிய குரல் இன்னும் என் காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டிருப்பது போல் தோன்று கிறது" என்றும் கூறினாராம்.

நாவலரிடம் பாடம் கேட்ட பலர், "இவர் என்னிடம் தமிழ் பயின்றவர், கற்பிக்கும் திறமையுடையவர்" என்று அவர் அளிக்கும் ஒரு சான்றிதழைக் கொண்டே உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழாசிரியர் ஆயினர். இஃது நாவலரின் அறிவுத் திறத்தை உலகுக்குணர்த்தும் செய்தியன்றோ?

நகைச்சுவை உணர்வு

நாவலரின் இளவல் தொடக்கப்பள்ளி மாணவரா யிருந்த போது ஒருவர் தேள்கடி மந்திரம் என்று சில புரியாத சொற்களைச் சொல்லிக் கொடுத்து ஒருவருக்கும் சொல்லிவிடாதே என்று எச்சரிக்கை செய்திருந்தார். ஆனால் அவரோ உடனே அம் மந்திரத்தை ஒரு சிறு கற்பலகைத் துண்டில் எழுதி எல்லோரும் பார்க்கும்படியாக

ஒரு சுவரில் பதித்துவைத்தார். இதைப் பார்த்த நாவலர் ந. மு. வே. "என் தம்பி இப்பொழுதே இராமானுசர் ஆகிவிட்டானே" என்று நகைச் சுவையோடு கூறினார்.

தமிழ்த் தொண்டும் மறைவும் :

நாவலர் ந. மு. வே. அவர்களின் தமிழ்ப்பணி அளவிடற்கரியது. தமிழாசிரியராகவும், சொற்பொழிவாளராகவும், கட்டுரையாளராகவும், உரையாசிரியராகவுமிருந்து அவர் தமிழுக்கு ஆற்றியுள்ள தொண்டுகள் மிகப்பலவாகும். தமிழ்மொழி வரலாற்றிலும், தமிழ் வளர்ச்சியிலும் நாவலர் ந. மு. வே. அவர்களின் பங்கு என்றென்றும் போற்றப்பட வேண்டியதாகும்.

தம் வாழ்நாள் முழுதும் தமிழுக்காகவே வாழ்ந்துவந்த நாவலர் ந. மு. வே. அவர்கள் கரந்தைப் புலவர் கல்லூரியில் பணியாற்றிக் கொண்டே தமிழிலக்கியங்களுக்கும் உரைகள் எழுதி அணிசேர்த்துவந்த நேரத்தில் முப்பதாண்டுகளுக்கும் மேலாக அவரை நலிவுறுத்திவந்த ஈளைநோய் 1944ஆம் ஆண்டில் அவரின்னுயிரைப் பறித்துக் கொண்டுவிட்டது. நாவலர் ந. மு. வே. அவர்களின் இழப்பு நற்றமிழுக்கு ஏற்பட்ட பேரிழப்பாகும். அவர்கள் விட்டுச் சென்ற அவர்தம் படைப்புக்கள் இறவாப் புகழுடையனவாகும்.

ஒண்டமிழ்த்தாய் சிலம்படியின்
முன்னேற்றம் ஒவ்வொன்றும்
உன்முன் னேற்றம்!

கண்டறிவாய்! எழுந்திருநீ!
இளந்தமிழா, கண்விழிப்பாய்!
இறந்தொ ழிந்த

பண்டைநலம் புதுப்புலமை
பழம்பெருமை அனைத்தையும்நீ
படைப்பாய்! இந்நாள்

தொண்டுசெய்வாய்! தமிழுக்குத்
துறைதோறும் துறைதோறும்
துடித்தெ ழுந்தே!

—பாவேந்தர் பாரதிதாசன்

மூவேந்தர் அச்சகம், சென்னை-600 014